

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14884/2025
22.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду против противника предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Београд и крајњег корисника Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, ради одређивања накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 2122/21 од 02.04.2025. године, у седници одржаној 22.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 2122/21 од 02.04.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 2122/21 од 02.04.2025. године одбијена је као неоснован жалба предлагача и потврђено решење Првог основног суда у Београду Р1 209/18 од 28.10.2020. године, којим је одбијен као неоснован предлог за одређивање накнаде за изузету кат.парц. .. површине 41м2, КО Стари град.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ст. 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и оценио да је ревизија недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана је прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Предлог за одређивање накнаде поднет је 06.06.2018. године. Предлагач је изјавио ревизију против решења којим је одбијен поднети предлог, којим је поступак правноснажно окончан. Међутим, имајући у виду да се предлог односи на новчано потраживање 4.428.000,00 динара, што представља динарску противвредност 37.525 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то у смислу члана 420. став 2. ЗПП, због вредности предмета спора у овој правној ствари ни ревизија против правноснажне одлуке о предлогу не би била дозвољена, па је применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**